PESTI FŐTEMPLOM

SPIRITUÁLIS KÖZÖSSÉGI LAP

XII. évfolyam 69. szám *2026. március*

Tartalom

- Jézus beszélgetése
- Főünnep nagyböjt idején
- Arcodat keresem
- Ülésezett a képviselőtestület
- Szellemi honvédő díj
- A lelkigyakolatok kegyelmei
- Bemutatkozik ministránsunk
- A Jó létezik
- Hálaadás közösségeinkért
- A nagyhét liturgiája
- Húsvét Istene

BELVÁROSI NAGYBOLDOGASSZONY FŐPLÉBÁNIA

1056 Budapest, Március 15. tér 2. T: 318 3108 belvarosiplebania@gmail.com

Jézus beszélgetése a szamariai asszonnyal

János evangéliuma két nagy beszélgetésről szóló beszámolóval kezdődik: Jézus és Nikodémus, valamint Jézus és a szamariai asszonyéval. Ezeken kívül két gyógyítás-elbeszéléshez kapcsolódó tanítást olvasunk: a Bethesda fürdőnél a béna ember (Jn 5.), és a vakon született ember gyógyításáról szóló tanítást (Jn 9.).

Elmélkedjünk most a Nagyböjt 3. vasárnapján olvasott evangéliumi részletről. Jákob kútjánál találkozik Jézus egy szamariai asszonnyal, akivel szóba elegyedik. A dinamikus, izgalmas párbeszédnek, teológiai szempontból, négy súlyponti elemét gondoljuk át.

1.„Mindaz, aki e vízből iszik, ismét megszomjazik. de aki abból a vízből iszik, melyet én adok, nem szomjazik soha többé. Az a víz, melyet én adok, örök életre szökő vízforrás lesz benne." (Jn 4, 13-14)

Jézus a mi világunk sivatagjában két forrást bocsátott a rendelkezésünkre, hogy azokból erőt, vigasztalást, eligazítást és kibontakozó életet merítsünk. A hétköznapok megpróbáltatásai közepette, a szenvedésben, a betegségben, a megkísértett lét közegében, a leépülés és a halállal való szembesülés tehertétele miatt szükségünk van olyan többlet erőforrásra, amely segít túllépni önmagunkon, nehézségeinken, annak érdekében, hogy ne adjuk fel, ne csüggedjünk el és megőrizzük kedvünket, lendületünket, szolgálatkészségünket, kreativitásunkat másokért. Az egyik „a tiszta vizek forrása, az örök életre szökő vízforrás": a Szentlélek. A másik kimeríthetetlen erőforrás pedig az Eucharisztia. Rendelkezésünkre állnak, kérdés, hogyan élünk velük?

2. „De eljön az óra, sőt, már itt is van, amikor az igazi imádók lélekben és igazságban imádják az Atyát. Az Atya ilyen imádókat kíván. Lélek az Isten: akik imádják, lélekben és igazságban kell imádniuk." (Jn 4, 23-24)

Éppen ő, a Szentlélek siet segítségünkre, hogy imádjuk az Istent, találjuk meg helyünket a vele való kapcsolatban. Hiszen még azt sem tudjuk, hogyan kell helyesen imádkozni. A Szentlélek azonban bennünk imádkozik, szavakba nem foglalható sóhajtásokkal, az Isten utáni vágy kifejezésével. Ő a szeretet köteléke, hogy imádással és hódolattal közeledjünk vele az élő Istenhez. Ám, hogy rátaláljunk, az élő Istenre, és ne a magunk faragta bálványokhoz forduljunk, szükségünk van az igazságra, az élő Isten ismeretére. Erre pedig csak Jézuson keresztül tehetünk szert. Ezért mondja Jézus, hogy az igazi imádók lélekben (a szeretet Szentlelkével) és igazságban (Krisztus, a mi Urunk által) járulhatunk Isten elé.

3. „Az én eledelem az, hogy annak akaratát tegyem, aki engem küldött, és hogy elvégezzem művét." (Jn 4, 34)

Jézus nemcsak inni ad a lelkünknek, élő és éltető vízforrásból, a Szentlélekből, hanem az élet kenyerével is táplálni akar minket. Belőle élhetünk, hogy ne a halál árnyékában üljünk, hanem életünk legyen és bőségben legyen. Ezért adja önnön magát nekünk az Oltáriszentségben. Amint ugyanis ő az Atya akaratából él, úgy élhetünk mi őbelőle. Jézust az a küldetés lelkesíti, indítja és irányítja, amit az Atyától kapott értünk és a mi üdvösségünkért. Minket pedig a vele való életközösség segít, igazgat és táplál természetfölötti erővel.

4. *„Abból a városból sok szamariai hitt benne, mert az asszony egyre bizonygatta: mindent megmondott, amit tettem"* (Jn 4, 39). *„Ez valóban a világ üdvözítője"* (Jn 4, 42).

Végül, lebilincselve az istenélmény által, melyben a Jézussal való találkozás révén részesült, az asszony küldötté, az evangélium hirdetőjévé válik. Hírt kell adnia, nem hallgathat arról a felismerésről, amelyre szert tett: Jézus valóban a világ üdvözítője. Mi nem hallgathatunk arról, amit láttunk és hallottunk, az élet Igéjét hirdetjük nektek – mondják majd hasonló helyzetben az apostolok, s így kell a meggyőződés boldogságával cselekednünk magunknak is!

Zoltán atya

Főünnep nagyböjt idején

A Szent Negyvennap viola színe az idén két alkalommal változik fehérre: március 19-én, Szent József Főünnepén, és március 25-én, Urunk születésének hírüladásakor, Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén. Ez utóbbi nyilván jobban beleivódott magyar népünk életébe. Kilenc hónap múlva karácsony! Az emberi élet szent a fogantatástól a halálig. Valójában ez az igazi, keresztény gyökerű nőnap, az anyai méltóság napja.

Attól tartok, hogy március 19-e, Szent József Főünnepe már nem járja át ennyire magyar népünk életét. Pedig nem lehet úgy szeretni Jézust és Máriát, hogy ne tisztelnénk Józsefet, a Szent Pátriárkát!

És mennyi okunk van tisztelni Szent Józsefet és tanulni az életéből! Hitében erős férfi volt. Egész élete hitbéli zarándokút volt. Ennek folyamán akárcsak Mária, ő is hű maradt Istentől kapott hivatásához.

Amikor az angyal hírül adta neki Isten üzenetét, egyetlen szót sem szólt. Egyszerűen „úgy tett, ahogy az Úr angyala parancsolta neki” (Mt 1,24). Az egyszerűségnek csak egyetlen gondolata, egyetlen célja van: egyedül Isten! Ez Szent József útjának kezdete. Az út folyamán az evangéliumok egyetlen szót sem említenek, amit József mondott volna. Hallgatása azonban különleges jelentőségű: éppen hallgatásából olvashatjuk ki teljesen azt az igazságot, amelyet az evangélium mond róla: „igaz ember volt” (Mt 1,19). Beletartozik ebbe, hogy mindig „úgy tett, ahogy az Úr angyala parancsolta neki”. Felébredt álmából, és rögtön cselekedett. Ennek szép kifejezése az egyiptomi menekülés, ami újra meg újra megragadta és megragadja a művészvilágot. Hány freskó, kép, szobor, üvegablak örökíti meg ezt a jelenetet! De ne felejtsük el, hogy nem csak menekülés volt, hanem visszatérés is! Szent József ekkor is „úgy tett, ahogy az Úr angyala parancsolta neki”. Az Angyal szava itt különösen is sokat mond nekünk: „Meghaltak ugyanis, akik a gyermek életére törtek” (Mt 2,20). Ebben a mondatban benne van múlt, jelen, jövő. Az Anyaszentegyház egymondatos történelme!
Meghaltak, akik a gyermek életére törtek, de a Gyermek él!

Szent József „úgy tett, ahogy az Úr angyala parancsolta neki.” Beletartozik ebbe, ahogy eltartotta családját, Jézust és Máriát, kemény munkájával; megőrizte a Szent Szűz tisztaságát. Nem gondolt soha önmagára. Az Ő élete Jézus szolgálatában: imádni, hallgatni, szeretni.

Ó, Szent József, igaz férfi
Egyházunk erős támasza,
bizalommal megyünk Hozzád,
mert megértő vagy, jó Atya.

Ínségünk nagy, bajban vagyunk,
Minden dolgunkat Rád hagyunk,
Te tudsz segíteni rajtunk,
mit annyiszor tapasztaltunk,

Istenre figyelsz, keresed,
akaratát hűen teszed,
ha angyal ébreszt álmodból,
útnak indulsz a házadból.

Kiváló munkás, csendben vagy,
tekintélyed mindenütt nagy,
védelmezed Családodat:
kicsiny- és nagy Egyházadat.

Ó, Szent József, hadd dicsérjünk,
példádat követve éljünk!
Ha majd végére ér utunk,
végső célunkat elérjük.

Boldog IX. Pius pápa az Egyház történelmének nehéz időszakában tette az Egyház főpártfogójává Józsefet. XIII. Leó pápa így tanít erről: „Az ok, amiért nevezetesen Szent Józsefet tekintjük az Egyház különleges védőszentjének, és amiért az Egyház a maga részéről nagyon sokat remélhet oltalmától és közbenjárásától, főként abból ered, hogy Mária hitvese és ahogy tartották: Jézus atyja... Ebből természetszerűen fakad, hogy az Isteni családot – melynek ő a feje – őrizze, védje és gondozza...Következésképpen méltó hozzá, hogy amint a Názáreti Családot minden tekintetben ellátta és óvta, ugyanúgy most Krisztus Egyházát oltalmazza és védje égi közbenjárásával.”

Ezért bízzuk Rá mi is közösségünket, ügyes-bajos dolgainkat. Erre a bizalomra emlékeztet gyönyörű márvány szobra templomunkban.

Tiszteletreméltó Marcell atya, aki a szétszóratás utáni sötét időkben gyakran betért templomunkba keresztutat járni, csendben, magányosan írta naplójában, amit mi is egyszerűen magunkévá tehetünk: „Elmondhatom Szent Józseffel: majd megfagyaszt a tél hidege, de szerencsére bennem él Isten melege. A mi keresztutunk még nem fejeződött be, majd halálunk pillanatában. Addig is hordjuk keresztünket türelemmel, hálálkodva, nagy szeretettel.”

Mert a keresztút Húsvétba torkollik. Szent József oltalma kísérjen bennünket utunkon!

Schall Tamás atya

Arcodat keresem

Olasz Ferenc fotográfus „Arcodat keresem" című kiállítását néztük meg a Műcsarnokban a Szent Kinga Körrel. Azóta lapozgatom albumjait, olvasom hitvallását, keresem a vele készült interjúkat az interneten, az idézeteket innen szemezgettem.

A tárlat megtekintése során nagyon erős érzések kavarogtak bennem. Úgy éreztem, valami csodát, szépséget, lelket felemelőt élek át, ugyanakkor fájdalmat, az elmúlás, az elvesztett értékek miatti mélységes szomorúságot. Hová lett ez az erős hit, amiről ezek a képek beszélnek? Hová lett Isten a világunkból? Megállunk-e egy útszéli keresztnél imádkozni, egyáltalán, megállunk-e elgondolkozni az értelmes életről?

Arcodat keresem Uram Istenem!
Taníts engem, miképpen keresselek, és hol találjak!
Te alkottál, Uram, és újjáalkottál: ami bennem jó,
az mind tőled van. Mégsem ismerlek még igazán.

Canterbury Szent Anzelm

A kiállítás Olasz Ferenc hat évtizedes istenkereső zarándokútját tárta fel. Asszonyok, férfiak arcképei szülőfalujából; fejfák, sírkövek, Krisztus-arcok kőből, fából, pléhből; kálváriák, Máriák, székelykapuk, természeti tájak, középkori templomok, múltidéző házak, csöndes faluszéli korpuszok, kopott kőkeresztek, archaikus népi alkotások követik egymást. Múló életek és pusztulófélben lévő magyar szakrális emlékek a Kárpát-medencében. Kincsek, melyek az ezeréves Magyarország kultúrájának bizonyítékai, s melyek örökre emlékeztetnek (többnyire) ismeretlen mesterek Isten-dicséretére.

A képekben megérzünk valamit az ember és a Teremtő kapcsolatából: a kövek, a fák, az emberek megszentelődnek. Az útszéli kereszt nem zárja le az utat, a mezőt: átlép a múlandón az örökkévalóság felé. Archaikus imádságok tisztasága szólal meg. Egyvalakinek kell megfelelni egész életünkben, aki nem más, mint a Teremtő.

Az arcképek beszélnek, megszólítanak, elmondják az életüket, ráncaikban ott a magány, a szenvedés, a nélkülözések. Visszatükrözik mindazt, amit a művész szavakban is megfogalmazott az általa fotózott emberekről: „magamban siratom őket azért a keserves sorsért, amit a Teremtő kimért számukra a két világháborúval, a nincstelenséggel, a sok elvesztett kisgyerekkel és a '45 utáni kegyetlen idővel. És csodálom is őket, hogy a hitüket, Istenbe vetett bizodalmukat a sorscsapások dacára is keményen meg tudták tartani."

Fotó: MMA/Olasz Ferenc

Olasz Ferenc így vall ars poeticájában: „Minden képemet, filmemet meditációnak szántam, amelyek belső útra terelik vagy kényszerítik a befogadót. Tulajdonképpen a képek keletkezése alatt megszülető gondolataimat, érzéseimet próbáltam beleplántálni a filmekbe és a fotókba is. Ezért hiszem, hogy a szépség és a szeretet átáramlik a szemlélő lelkébe és tovább hat az időben. A kiállítás címéül választott Szent Anzelm-idézet – »Arcodat keresem…« – valójában azt példázza, ami egész életem mottója is lehetne: minden megörökített Krisztus-arcban, a parasztportrékban Isten arcát, azt az egy, valódi istenarcot kerestem, amely mindannyiunkban ott rejtezik, és amelyről Reményik Sándor így ír: „Egy istenarc van eltemetve bennem, / Néha magamban látom, néha másban."

Végül álljon itt egy idézet a Dicsértessék című album második kiadásának Olasz Ferenc felesége, Kovács Klára által írt fülszövegéből: „Leülhetünk mellé egy-egy kereszt tövében, s figyeljük, mikor éri jó fény a pléh-korpuszt: a puha, súroló, amely alatt életre kel a bádog. A fotós köszön: dicsértessék! A pléh-Krisztus látszólag közömbösen tűri, hogy körüljárja ismerkedve, keresve az ideális nézetet, a jó szöget. Eltűri azt is, hogy létrát támasszon törzséhez. Most egy magasságban a két fej, s lassan emelkedik a kéz. A durva ecsetvonások néhány percre megelevenednek, az elnagyolt szemek tekintete összekapcsolódik a lencse mögül figyelőjével, s a kattintásra megszületik a csoda. A celluloidon ott van valami, ami a bádogtesten nem látható. Ott van a Hit. A Szentség, amit csak az tehet láthatóvá, akinek lelke megindul ezen esendőség láttán. Aki a pléhre festett alakban ott látja azt az Istenfiút, aki szeretetből halt meg a keresztfán értem, érted, érte."

Ambrózy Andrea, Szent Kinga Kör

Ülésezett a képviselőtestület

Február 9-én este ülést tartott a Budapest-Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia képviselő-testülete.
A dr. Osztie Zoltán plébános atya által összehívott tanácsadó testület a plébániai irodában gyűlt össze, és vette számba az elmúlt év eredményeit, és tekintette át az idei év feladatait.
A képviselő-testület világi elnökének vidékre történt elköltözése miatt új testületi tag, valamint új világi elnök megválasztása vált szükségessé. Zoltán atya felkérésére Zöldyné Szita Erzsébet asszony, a Szent Kinga Kör vezetője vállalta a jelöltséget.

Rövid bemutatkozását követően a testület egyhangúlag megszavazta tagságát. Ezt követően a világi elnök megválasztására került sor. A testület egyhangúlag szavazott bizalmat Rochlitz Kinga Máriának a világi elnöki pozíció betöltésére.

Következő napirendi pont a Plébánia 2025. évi zárszámadásának megtárgyalása és elfogadása, valamint a 2026. évi költségvetés elfogadása volt. Ennek során plébános atya megemlítette és külön kiemelte, hogy a munkatársak köre három éve változatlan. Nincs fluktuáció, sem a munkatársak, sem az önkéntesek körében. Ez bizonyára annak is bizonyítéka, hogy a közösség szeretetteljes hangulatban, egymást segítve, a jól meghatározott közös célok eléréséért dolgozik.

Az utolsó napirendi pontként a plébánosi lelkipásztori terv főbb mérföldköveit tekintette át a grémium. A testület következő ülésére várhatóan az év második felében kerül majd sor.

Aranyossy Mihály

Szellemi honvédő díj átadás

„Az emlékezet életet ád, s ki tetteiben megemlegettetik, az halhatatlan lesz” idézték fel Kölcsey Ferenc szavait a Civil Összefogás Fórum – Civil Összefogás Közhasznú Alapítvány (CÖF-CÖKA) március 10-i budapesti rendezvényén, amely esemény az emlékezést, és az emberi teljesítmény elismerését helyezte a középpontjába.

Az Alapítvány által idén nyolcadik alkalommal odaítélt Szellemi Honvédő díjat azok kapták meg, akik életútjukkal kiérdemelték ezt a megtiszteltetést.

Csizmadia László, a CÖF-CÖKA elnöke így összegezte a díjazottak érdemeit: „egy igaz hazafi, és a kultúránkat kiemelt módon ápoló két közösség veheti át a szellemi honvédő díjat, akik az elmúlt időkben munkájukkal igazi példát szolgáltattak mindnyájunknak fáradhatatlan-, a hazát védő és építő tevékenységükkel.”

A Budapest-Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia közösségének nagy örömére a díjat Dr. Osztie Zoltán plébános atya is átvehette ezen a megható eseményen.

Szeretettel köszöntjük Zoltán atyát a kitüntetés átvétele alkalmából! Jó egészséget, és további sok erőt kívánunk számára papi szolgálatában, valamint közéleti munkájában!

A lelkigyakorlatok kegyelmei

„Amint igaz, hogy élek én – mondja a Király, akinek Seregek Ura a neve – el fog jönni, mint ahogy a Tábor a hegyek közt van” (Jer 46,18)

Nagyböjt 2. vasárnapján a Tábor-hegyi jelenetet olvastuk az evangéliumban. A mi Tábor-hegyi eseményünk lehet a nagyböjti lelkigyakorlat. Jézushoz megyünk az Egyházzal való közösségben. Szent az Egyház minden látható gyarlóságunkkal, bűneinkkel, terheinkkel együtt. Szent, mert az Atya erre hív minket:

Legyetek Szentek, mert Én az vagyok” (Lev 11,44 és 1 Pét 1,16).

Az Egyház azért szent, mert az Úr a feje és Ő maga biztosítja a tökéletességet, a teljességet és a végtelenséget. Mi pedig mind az Ő tagjai vagyunk mind egyénileg, mind közösségileg. Nem a mi érdemeink és erőfeszítéseink miatt vagyunk szentek, hanem azért, mert Ő maga az, és mi pedig az Ő tagjai vagyunk.

Ez a mi hitünk alapja, a reményünk forrása és a szeretetünk helyes kifejezésének lehetőségét is éppen ezek az Isteni erények adják. Azért nevezzük a hit-remény-szeretetet Isteni erényeknek, mert ezek kapcsolnak minket a Mennyei atyához az Úrban, a Szentlélek által.

Az Úr nem csak támogatja az Egyházát, hanem teljes közösséget is vállal vele. Erre példa, hogy amikor Saul a fiatal keresztény közösséget megy üldözni Damaszkuszba és megjelenik neki maga az Úr, azt mondja Saulnak: „miért üldözöl engem” (ApCsel 9,4). Pedig Saul, a későbbi Pál, nem az Urat üldözte, hanem a názáreti közösséget, akivel, viszont az Úr teljes egységben volt. És ez volt az alapja Pál megtérésének is, ez az elementáris erő, ami az Egyházat összetartja és jellemzi, emiatt nem vesz rajta erőt a pokol kapuja sem (vö. Mt 16,18).

Éppen ezért, aki az Úrral közösségben van, az szent. Emiatt az állapot- és lehetőség miatt szükséges, hogy a lelkünket rendben tartsuk, hogy a szentgyónásban megtisztuljunk, hogy akarjuk a lelkigyakorlat kegyelmeit befogadni. Semmi sem választhat el Isten közösségétől, csak a bűn, amivel Ő nem vállalhat közösséget, hiszen Ő maga a Sz eretet.

A keresztény ember jellemzője nem a bűntelenség, hanem a megtisztulás iránti vágy, ami bűnbánatra, bocsánatkérésre késztet és amiből a másik ember iránti megbocsátás is fakad. Csak az tud megbocsátani, aki tud bocsánatot kérni. Aki el tudja ismerni a maga kicsinységét, végességét, gyengeségét, gyarlóságát, az tud csak tiszta szívvel Istenhez fordulni, Őbenne bízni és remélni.

Jézus arra tanít minket, hogy higgyünk, bízzunk Benne. Minél jobban bízunk, annál többet tudunk befogadni kegyelmeiből a szentségek és az egyházi közösség által. Ezt várjuk és reméljük a lelkigyakorlatoktól is, hogy egymással közösségben, imádságban eltöltve, növekedjen bennünk a hit, a remény és a szeretet, és az ebből fakadó egység. A lelkigyakorlat a mi Tábor-hegyünk. A hegytetőn megpihenünk az Úr lábánál, visszatekintünk eddigi utunkra, és felkészülünk további feladatainkra. Utána együtt Jézussal jövünk majd le a hegyről és végezzük küldetésünket, amit Tőle kaptunk, és aminek jóvégre viteléhez az Ő Szentlelke adja kegyelmi ajándékait.

A lelkigyakorlaton mód van elvégezni a szentgyónást. A lelkigyakorlatnak azonban csak egyik része van a helyszínen, a másik, a személyesebb pedig a hazatérés után következhet. Mindenki otthon, a mindennapokban érlelheti tovább a lelkigyakorlat gyümölcseit, hiszen végül az lesz az övé, a sajátja, amit abból a szívébe bele tud gyökereztetni, amit életre tud váltani! Mint minden kegyelem, a lelkigyakorlat is egy lehetőség számunkra, amivel élhetünk. Isten megadja a szükséges feltételeket, mi pedig tegyük hozzá az elégségeseket az Ő segítségével!

Így lesz életünk szellemi, lelki páros ének (vö. Keresztes Szent János: Szellemi páros ének), így leszünk aktív munkatársai Istennek a világ fenntartó és megváltó művében. Az Ő munkatársának lenni pedig a legszentebb hivatás, a teljes, boldog élet záloga. Ezzel a lelki örömmel, kegyelmemmel eltelve végezzük továbbra ezt a szent küldetésünket, tegyünk tanúságot Isten emberszeretetéről!

Isten tegye teljessé mindazt a jót, amit megkezdett bennünk!

Csorba Gábor *állandó diakónus*

Bemutatkozik ministránsunk

A nevem Svábi Kovács Viktor, a Budapest-Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia egyik ministránsa vagyok, lassan két éve. Huszonkilenc éves vagyok, a Hajdú-Bihar vármegyei Komádiban élek, viszont időm jelentős részét Budapesten töltöm, mivel az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán vagyok jelenleg harmadéves történelem-néprajz szakos hallgató, és az egyetem Vezér utcai tagkollégiumában lakom.

Nagy örömöm, hogy ministránsként szolgálhatom az Urat, ebben a csodálatos és ősi templomban. Ez úgy történt, hogy 2023. őszén – amikor az egyetemi tanulmányaimat kezdtem – meg szerettem volna keresztelkedni, és olyan templomot akartam választani ehhez, mely nagy múltra tekint vissza, szép, és közel van a BTK campusához.

Így esett a választás a Nagyboldogasszony Főplébániára.

Elkezdtem járni a Zoltán atya által tartott katekézisre, továbbá az atya személyesen is tartott nekem felkészítő órákat a szentségek felvételéhez. Az időpont 2024. nagyszombatja lett, amely előtt pár héttel megkért Zoltán atya, hogy csatlakozzak be a nagyheti liturgiába, mint ministráns. Én, aki soha nem ministráltam, és addig katolikus templomba is alig jártam, meglepődtem a kérésen, de megtiszteltetésnek vettem, és örömmel mondtam igent a kihívásra. A nagyheti liturgia csodája teljességgel magával ragadott, amelynek a koronája a nagyszombati keresztségem volt. Ez a lendület visz engem a templom oltárához mind a mai napig, és időmtől és tartózkodási helyemtől függően, szívesen veszem magamra az albát a Szentmisék előtt a hangulatos sekrestyében.

Az Úrhoz való megtérésem vezetett a templomba, így a hála és a dicsőség csakis őt illeti. Röviden: nem kaptam a szüleimtől vallásos nevelést – a családom vallását tekintve református, melyet már a javarésze elhagyott – anyukám pedig azt mondta nekem, hogy „*majd te megválasztod a hitedet.*” Hosszú idő telt el, több költözés és egy hosszú, életválság közepén az Úr kezdett hívogatni magához. Nem tudtam mire van szükségem, csak a végtelen űrt éreztem magamban, mely betöltésre szorult. A nagymamám az általános iskolás ballagásomkor adott nekem egy Károli Bibliát, amelyet már a kezdetek óta el akartam olvasni, de hosszú ideig csak forgattam és nem tudtam mit kezdeni vele. 2023. kora nyarára sikerült az Újszövetséget elolvasnom, mely nagy örömmel töltött el. A magok el lettek hintve bennem, és növekedésnek indultak, majd földindulásként hatottak rám, amely addigi életemet teljesen új kontextusba helyezte. Új életet akartam kezdeni, mely a régi álmom, az egyetem felé vezetett, majd ebbe a templomba, amelyben most is ministrálok.

Az életem teljes mértékben jó irányba fordult, jól érzem magam az egyetemen, a tanulmányok mellett több egyéb feladatot is ellátok. Jelenleg legfontosabb célom, hogy a bevezető szentségek után a házasság szentségének a felvételére készülök a menyasszonyommal, szintén a Belvárosi Főplébánián, ahol az esküvőnk is lesz.

Svábi Kovács Viktor

A Jó létezik

VI. Pál pápa a Populorum Progressio c. enciklikájában (1967) a következőt mondta a világ helyzetéről: a világ beteg, betegsége elsősorban nem a javak felhalmozásából származik, inkább az emberek ill. népek közötti testvériség hiányából, annak figyelmen kívül hagyásából, hogy a jó létezik.

Szent Pál Zsidóknak írt levelének 10,24 versében a következőket olvashatjuk: „legyen gondunk rá, hogy a szeretetre és jótettekre buzdítsuk egymást”. A 3. fejezet első versében pedig ezt olvassuk: „nos, szent testvéreim, akiknek menyei hivatás jutott osztályrészül, nézzétek hitvallásunk követét és főpapját, Jézust”.

A görög szó, amely kifejezi azt, hogy tekintetünket mindenekelőtt Jézusra ill. testvéreinkre kell fordítani, és hogy nem szabad közömbösnek lenni testvéreinkkel szemben, az a᾽ katanoein᾽, amelynek jelentése belát, észrevesz, megfontol. A közömbösség, érdektelenség az egoizmusból származik, amelyet elfedünk.

A mai kultúra, sajnos, egyre kevésbé segíti elő a kiigazodást a világban, mert egyre inkább veszti el a jó és a rossz közötti különbségtevés képességét, ezért meg kell erősíteni és hirdetni kell azt az alapvető igazságot, hogy a jó igenis létezik és győz, mert Isten jó és jót tesz. A jó az, amely véd, gazdagítja az életet, erősíti a testvériséget és a közösséget. A felebaráti szeretet pedig az odafigyelés, a jót akarás, amely jót tesz a felebaráttal.

A Szentírás óv mindenkit a megkeményedett szívtől, mely nem veszi figyelembe mások szenvedését. Lukács evangéliumában olvashatunk a jó szamaritánusról, aki segít a mások által kirabolt emberen, miután már a szerencsétlen mellett elment egy pap és egy levita, segítségnyújtás nélkül. A másik szentírási hivatkozás a Lukács16,19 vers, ahol a szegény Lázár nem kap egy falatot sem a dúsan lakmározó emberek asztaláról.

Ezek a jelenetek arra való intések, hogy a nélkülöző embertárson segíteni kell. Ez a parancs az Ószövetségben is megjelenik már követelményként, de, még nincs szó a felebaráttal, annak üdvösségével kapcsolatos felelősségről. (Már csak azért sem, mert az üdvösség fogalma még tisztázatlan.)

Az Ősegyházban már nem csak a hittestvér szükségére való odafigyelés volt lényeges, de ismerték a felebarát figyelmeztetésének kötelességét is üdvösségének érdekében, abban az esetben, ha nyilvánvalóan vétkezett (correzione fraterna).

Máté evangéliumának 18. fejezetében a 15. versben olvashatjuk: „ha testvéred megbántott, menj és figyelmeztesd négyszemközt. Ha hallgat rád, megnyerted testvéredet. Ha nem hallgat rád, vigyél magaddal két vagy három tanút. Ha ezekre sem hallgat, jelentsd az egyháznak. Ha az egyházra sem hallgat, vedd úgy, mintha pogány volna, vagy vámos”. A megfeddni görög szó az ősegyházban az ’elenchein’ ige volt, amely még erősebb jelentésárnyalatú (korholás, szidás), mint a feddés.

Manapság csak csodálni tudjuk az ősegyház életét, azt, hogy a mindennapi élet helyzeteiben, konfliktusaiban, morális buktatóiban is – amit mi gyakran pszichológiai reakcióknak szépítünk –, mennyire komolyan vették a másik ember üdvösségéért érzett felelősségüket.

Dr. Breznay István atya

Lelkipásztori terv 2026.

2026. január 7.	18:00 óra	Bérmálkozók felkészülése szerdánként 18:00 órakor
2026. január 18-25.		Ökumenikus imahét a krisztushívők egységéért
2026. január 29-én	18:15 óra	A Kárpát-medence magyar himnuszai - Józsa Judit kerámiaszobrász kiállításának megnyitója
2026. február 3-án	17:00 óra	Alma megáldása a szentmise keretében Szent Balázs püspök ünnepén, majd balázsáldás
2026. február 3-án	18:00 óra	A Csönd neked című könyv bemutatója az altemplomban
2026. február 12-én	18:00 óra	Belvárosi papi találkozó az altemplomban
2026. február 15-én	10:00 óra	Szentmise közvetítése a Mária Rádióban
2026. február 15-én	18:00 óra	A Házasság Hete záró szentmiséje. A szentmisét bemutatja: Marton Zsolt váci megyéspüspök atya. A szentmisét közvetíti a Mária Rádió
2026. február 18-án	16:45 óra	A főoltár tábláinak bezárása Hamvazószerda ünnepén, a nagyböjti időszak kezdete
2026. február 20-án	09:00 óra	A templom önkénteseinek lelki napja
2026. február 20-án	11:00 óra	Idegenvezetők Világnapja
2026. február 24-én	18:00 óra	Jegyesoktatás húsvétig. Felkészítés beavató szentségek vételére (keresztség, elsőáldozás) felkészítő kurzus
2026. március 3-án	09:00 óra	Szent Kinga Kör nagyböjti lelki napja
2026. március 5-8.		Egyházközségi nagyböjti lelkigyakorlat Leányfalun
2026. március 29.		Nagyhét
2026. április 12.	15:00 óra	Irgalmasság imaóra húsvét 2. vasárnapján
2026. április 24.		400 éves a Káldi Biblia – kiállítás megnyitója az altemplomban (közös esemény a Központi Piarista Könyvtárral)
2026. április 25.		Egyházközségi zarándoklat Máriagyűdre és Siklósra
2026. május 1.		Szent József Férfikör kirándulása Etyekre
2026. május 8-10.		Családok lelkigyakorlata Leányfalun
2026. június 7.		Belvárosi Úrnapi körmenet
2026. június 22-től		Orgonafesztivál hangversenyei
2026. szeptember 11-13.		Családos őszi lelkigyakorlat Leányfalun
2026. szeptember 12-20.		XX. Ars Sacra Fesztivál
2024. szeptember 24.		Szent Gellért kegyoltár kisbúcsúja
2026. szeptember 26.		Plébániai őszi zarándoklat Egerbe és Bélapátfalvára
2026. december 3-6.		Egyházközségi ádventi lelkigyakorlat Leányfalun
2026. december 24.	15:00 óra	Pásztorjáték
2026. december 24.	24:00 óra	Éjféli szentmise

Hálaadás közösségeinkért

„Jézus megérintett és meggyógyított mindenkit, aki vágyott rá és kérte, más előfeltétele nem is volt a gyógyításának”/Richard Rohr/

Egy megbeszélés során azon túl, hogy örömmel nyugtáztuk, hogy egyházközségünkben számos közösség működik, azt is meg kellett állapítanunk, hogy a közösségek tagjai nem ismerik egymást.

Megfogalmazódott, hogy egy közös keresztút-járás, majd húsvét után az öröm útján való együttes részvétel jó alkalom lenne az ismerkedésre. A jelenlévő közösségvezetőkkel mindjárt időpontot is egyeztettünk, és kijelöltük azt a pénteki napot, melyen majd együttesen vezetjük a nagyböjti keresztutat. Egy-egy stációt egy-egy közösség hordoz majd, akik együtt szemlélik Jézus szenvedésének állomását, majd a saját maguk által választott vagy írt elmélkedést követően egy rövid szöveges imát mondanak, így járulva hozzá a közösségek keresztútjához.

Zoltán atya vezetésével a keresztút tizennégy stációját sorrendben a következő közösségek fogják vezetni:

1. Robert Schumann Imakör
2. Karitász csoport
3. Elváltak és Egyedül Maradtak Köre
4. Szent Kinga Kör
5. Férfikör
6. Énekkar
7. Felnőtt katekézis csoport
8. Bérmálkozásra felkészülők Köre
9. Önkéntesek köre
10. Két Szív Imakör
11. KÉSZ Belvárosi Csoport
12. Boldogasszony Bibliakör
13. Pénteki engesztelő imakör
14. Világ Győzelmes Királynője imakör.

Az Öröm Útján való részvételre – melyre május 31-én, a vasárnapi, 10.00 órai szentmisét követően kerül sor – az alábbi, egyes stációk vezetésére, ugyancsak szeretettel várjuk a közösségek jelentkezését (zoldyne @gmail.com)

1. Jézus feltámadt halottaiból
2. A tanítványok látják az üres sírban hagyott lepleket
3. A feltámadt Jézus megjelenik Mária Magdolnának
4. A feltámadt Jézus megjelenik az emmauszi tanítványoknak
5. Az emmauszi tanítványok felismerik Jézust a kenyértörésben
6. A feltámadt Jézus megjelenik az apostoloknak
7. A feltámadt Jézus hatalmat ad tanítványainak a bűnök megbocsátására
8. A feltámadt Jézus megjelenik Tamásnak
9. A feltámadt Jézus megjelenik az apostoloknak Tibériás tavánál
10. A feltámadt Jézus átadja a főhatalmat Péternek
11. A feltámadt Jézus a világba küldi tanítványait
12. A feltámadt Jézus felmegy a mennybe
13. Az apostolok Máriával együtt imádkozva várják a Szentlélek eljövetelét
14. A feltámadt Krisztus elküldi a Szentlelket

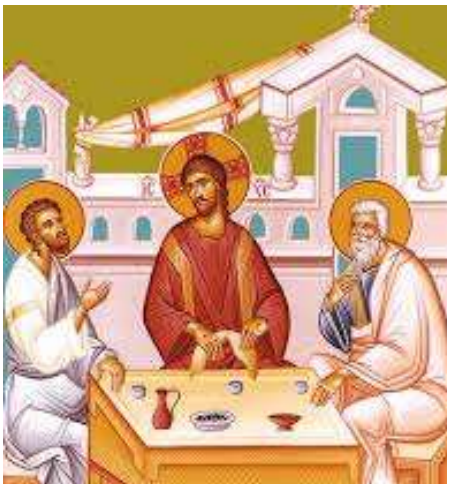

Ezzel a hittel és vággyal hívok mindenkit a Szent Kinga Kör nevében március 27-én, pénteken, a szentmise után, 17.45-kor a templomba, a közös keresztúton való részvételre, majd május 31-én, a 10.00 órai szentmise után, az Öröm útján való részvételre.

Zöldyné Szita Erzsébet

A nagyhét liturgikus rendje

Március 29. Virágvasárnap	10:00 órakor szentmise, barkaszentelés, körmenet 18:00 órakor angol nyelvű szentmise
Április 1. Nagyszerda	17:00 órakor szentmise, utána lamentáció
Április 2. Nagycsütörtök	10:00 órakor olajszentelési mise a Szent István Bazilikában 18:00 órakor szertartás, utána lamentáció
Április 3. Nagypéntek	15:00 órakor keresztút 18:00 órakor szertartás, utána lamentáció
Április 4. Nagyszombat	20:00 órakor szertartás
Április 5. Húsvétvasárnap	10:00 órakor ünnepi szentmise körmenettel 18:00 órakor angol nyelvű szentmise
Április 6. Húsvéthétfő	10:00 órakor szentmise

Gyóntatási időszakok:	Nagycsütörtökön:	15:00 – 17:00
	Nagypénteken:	10:00 – 12:00 és 14:00 – 17:00
	Nagyszombaton:	10:00 – 12:00 és 14:00 – 17:00

Esti szentségimádás a sekrestyében:
A hétköznap esti utolsó szentségimádási nap a sekrestyében: április 1. szerda. Az ünnepet követő első szentségimádási időpont: április 7. kedd 18:00 órától.

Húsvét Istene

A megismerés az ember legfőbb tulajdonsága, az értelmi képességünk – bizonyos értelemben – életünk tulajdonképpeni cselekedete. Az embert filozófiai meghatározása szerint az állattól az értelem különbözteti meg (animal rationale 'értelmes állat'). De vajon értelmi képességünk emberi mivoltunkat teljes mértékben meghatározza? Nyilvánvalóan nem, ezt kifejteni sem kell, hiszen érzéseink, érzelmeink, tapasztalataink is vannak, a tudatos szintünk alatti tudatalattink félelmetesen mély rétegeiről nem is beszélve, amelynek minden bizonnyal köze van ahhoz az egész történelmen keresztül végig követhető emberi tapasztalathoz, amely teljesen sajátos jellegű, és kizárólag a tapasztalatok egyetlen területére, a vallási tapasztalatra jellemző, az észhez nem köthető, irracionális. Ez pedig *A Szent* sajátos kategóriája. Az irracionális Szent megnyilvánulásaira vonatkozó kijelentésekkel a Szentírásban lépten-nyomon találkozunk.

Az embert az értelmesség előtt a Szent teszi emberré, ezért megnyilvánulásainak az emberre gyakorolt hatásai elsődlegesek. Bár a nyelvben csak racionális fogalmakkal tudjuk kifejezni magunkat, mégis érdemes és lehetséges a Szent semmivel nem összevethető tapasztalatát valamennyire leírni. Ennek megalapozója, úttörője, és az azonos, „A Szent" című alapmű szerzője Rudolf Otto, 20. századi német teológus, bár szerinte, aki nem tapasztalta, nem is értheti. Pontosan ez a kérdés: mégis, hogyan lehet érthetővé (is) tenni a Szentet, vagy másképpen, az irracionális Szenthez racionális úton is eljutni? Előlegezzük meg a választ: sehogy, ha maga A Szent, az Isten nem teszi lehetővé. Ezt hívjuk kinyilatkoztatásnak.

A Szent az ember ősi tapasztalata, amely minden vallásban kimutatható, de rendkívül erőteljes az ószövetségi írásokban, és megmarad az Újszövetségben is, ugyanakkor a kettőben együtt az irracionális racionális is lesz, és ezért mondhatjuk, sőt, azt kell mondanunk, hogy a mi hitünk értelem nélkül értelmetlen.

A Szent, a Kadosh (quádós), héber szó, nem azt jelenti, amivé az általunk is ismert „szent" szó, az idők folyamán vált, nem kis mértékben a mi keresztény történelmünk során. Ugyanis, a mindennapi szóhasználatban, és az emberre is vonatkoztatva, már csak kis részét őrizte meg az eredeti jelentésének, mert az erkölcsösség, jóság, kötelességteljesítés stb. jelentéstartalmak kiszorították, elnyomták azt, amit pedig eredetileg jelölt, vagyis, *A Szent"* megmagyarázhatatlanságát, irracionalitását. Ezért Rudolf Otto az ómen/ominózus (előjel, érzés) szó alapján megalkot egy kifejezést, egy jelzőt, amin a Szent (Kadosh) eredeti „tartalmát" érti: ez a *numinózus.* Ez a szó azt jelöli, amit nem lehet kimondani – nemhogy meghatározni –, de hatásairól lehet beszélni. Sok tanúságtételt ismerünk, minden különösebb képzettség, bibliaismeret nélküli, a legjobb értelemben egyszerű (józan, helyes ítélőképességű, tehát intelligens), ember példájából, amelyek erre vonatkoznak.

Szent Ignác látomása jól megvilágítja a lényeget: *„a legnagyobb sem képes magába zárni, de a legkisebb is be tudja fogadni”*. Nagy gondolkodók is, pl. Blaise Pascal vagy misztikus szentek pl. Avilai Nagy Szent Teréz is beszámolnak A Szenttel való közvetlen „találkozásról”.

Ezeknek az élményeknek különböző elemei vannak, és a következményeit a természetes pszichológiai jelenségekkel könnyű összetéveszteni. A műfaji keretek – meg saját korlátaink – nem teszik lehetővé, hogy olyan részletességgel próbáljuk meg elválasztani *A Szent* emberre gyakorolt hatásait, amely valóban megkülönböztetik a természetfelettit a természetestől, annál is inkább, mert szellemi, lelki és testi jelenségekről egyaránt szó van, de az biztos, hogy *A Szentnek* jelzőkkel jól jelölhető hatásai is lehetnek az emberre, amelyek tehát leírhatók a fenti fenntartással. Az egyik ilyen – valószínűleg a legfontosabb – a *teremtményérzet*, vagyis annak erős, megrendültség-, függőségszerű érzése, hogy önmagunknak elégtelenek vagyunk, méghozzá nem nyilvánvaló racionális belátás, hanem egy sokkal mélyebb érzés alapján, amit pl. Ábrahám még nem gondolt, hanem megélt: *„tudom merész dolog, hogy szólok az én Uramnak, bár én csak por és hamu vagyok”* (1 Móz 18,2). Vagyis, hogy az egészen mással, a létezés okával szemben ő semmi. Ez amennyiben tehát nem értelmi belátás, hanem átélés, amely az embert hatalmába keríti, és mivel felfoghatatlan titok, *rettentő*, a félelmetesen túli, nem természetes félelmet vált ki, ami azonban teljesen más, mint a pszichében jelentkező félelem valami miatt, vagy az Istentől való tisztátalan rettegés, ijedtség vagy halálfélelem. (A természetes értelmi belátás mindenki számára adott – ld. Róm 1,20: „a teremtményekből biztosan lehet következtetni a teremtőre” – és elégséges, hogy helyesen értsük a zsoltáros intelmét: „A bölcsesség kezdete az Isten félelme.”)

A numinózus érzésnek további elemei is vannak, amelyek egymástól elkülönülnek. Ilyenek – amelyeket egyenként nem írunk körül – a fenséges, az energikus, a vonzó, az elbűvölő, lenyűgöző, a bámulatos stb. Mindezeket tehát ki kell vonnunk az emberi értelem és megfontolás, a puszta racionalitás köréből, mert ezeket csak átélni lehet, és nem természetes testi-lelki reakciókat is kiválthatnak.

Véges emberek lévén azonban A Szentről gondolkodni, beszélni csak felfogásunk, értelmi képességünk használatával tudunk. Ha viszont ezt tesszük, és Istenre *csak,* mint A Szentre, a felfoghatatlan Úrra gondolunk, aki nem szólhat, és nem is szólt hozzánk emberi racionális nyelvünkön, akkor tévessé válik istenfogalmunk, az istenképünk pedig torzzá, akár megbetegítővé is (ti. a kettő nem ugyanaz). Amikor ugyanis a Felfoghatatlanhoz – mint felfoghatatlanhoz – fogalmakkal akarunk közelíteni (istenfogalom), akkor – ha intellektuálisan, és egyébként is őszinték vagyunk – nehéz kérdések merülnek fel. Például, – egyáltalán – szólhatok-e hozzá, tehetek-e fel kérdéseket? Ahhoz az Istenhez, aki Van, aki Egy, Ismeretlen, Felfoghatatlan, Mindenható, numinózus Isten, aki közvetlenül, irracionális úton rám törhet, akiről már az ószövetségi ember úgy tudja, hogy ha látja, meg kell halnia? Ehhez az Istenhez racionális nyelven csak így szólhatok: Te vagy a végtelen, határtalan, örök, jelenlévő valóság. És ugyanakkor Te vagy a jóság, a bölcsesség, az élet, és az erő, az igazságosság és az ítélet is? De hogyan lehetsz mindez egyszerre? És miért mondom azt, hogy Te? Honnan tudhatnám, hogy te egy Te vagy, akihez szólhatok? Lehet, hogy te könyörtelen ítélet vagy, és még ítéleted öröm is neked, mert igazságos vagy? Hogyan lehetne így a mi végességünk megváltása a végtelenséged? Szeretsz Te engem? Ha mindenható vagy, mindenhatóságod igazsága és igazságossága a szeretetet nem rontja le? Azt „elmondod” nekem, hogy végtelen vagy, viszont végességem ehhez nem tud alkalmazkodni, ezért ez számomra – életem számára – fenyegetést jelent.

Ha csak így szólhatnék hozzád, akkor meg kell mondanom, hogy nagyon nyugtalanítanál! Ráadásul egy homályos felfoghatatlan urat, aki létemet egy hajszálon tartja függve, amelyet bármikor önkényesen elvághat, nem tudok szeretni, sőt, szerintem nem is lehet. Nem, ez nem elég! Olyan szót kell mondanod, amely nem jelenthet valamit, és annak az ellenkezőjét is. Szót, amelyik mindent és minden egyest egységbe foglal, afölött áll, és szívemet mégsem zavarja össze. Nyilvánvaló, hogy ilyet ember nem mondhat ki emberi nyelven, pedig a végtelenség, és ugyanakkor a semmi miatti borzalmam csak úgy szűnhet meg, ha olyan szót mondasz, ami végtelen, és az én végességemet mégsem rontja le azonnal. Amelyik nem mond el mindent, mert Te *A Szent* maradsz, de mégis, benne végtelenségedet, felfoghatatlanságodat el tudom viselni, nem félemlít meg, sőt, nem zavarja össze értelmemet sem. Nem azt, hogy ki vagy végtelenségedben, hanem azt, hogy szeretsz, és jó vagy hozzám. *Istenként kellene emberi szót mondanod nekem, ami ugyanakkor Isten szava, általa kimondott szó.*

És kimondtad ezt a szót, emberi szóban jöttél el hozzám, és mindenkihez: Te húsvét Istene, Jézus Krisztus Istene vagy. Amikor Ő emberi szívével azt mondja: „az Atya és én egy vagyunk”, hogy Te bennünket általa és Benne szeretsz, akkor ennek csak egy értelme van: az, hogy szeretsz. És egyedül ez nyugtathat meg. Ebben van benne a végtelen és a véges, minden és minden egyes egysége, amely csak úgy lehetséges, hogy a véges, szenvedő, a keresztfán értem meghaló, és feltámadó Jézus veled egy: Isten. Isteni szavad az Ő személye maga, akiben ezzel a végső szó mondatott ki: Te vagy a Szentháromság, a Szeretet.

BL

Plébániánk hírei

Szentmisék

hétfő-kedd-szerda-csütörtök-péntek-szombat 17.00
vasárnap 10.00 és18.00 (angol nyelvű)

Folyamatos szentségimádást tartunk a templomban
9.00- és 22.00 óra között.

PLÉBÁNIÁNK RENDSZERES PROGRAMJAI

Hétfő	18.00	Felnőtt katekézis
Kedd	17.00	Elváltak és Egyedül Maradtak szentmiséje (havonta első kedden) és találkozója a Szent Kinga teremben
	18.00	Bérmálkozásra felkészítő foglalkozás
Szerda	18.00	Jegyesoktatás
	18.00	Bibliakör
Péntek	15.00	Engesztelő imaóra a hazáért
	16.00	Rózsafüzér
	16.30	Vesperás
	18.00	Szent József Férfikör (minden második héten.)

Gyóntatás: egyeztetés szerint
ill. ld. a nagyhét liturgikus rendje

Lelki tanácsadás egyeztetés szerint
bitter.belvarosiplebania@gmail.com
30 591 2601

PESTI FŐTEMPLOM

Spirituális közösségi lap

XII. évf. 69. szám

A Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia lapja

Kiadja

a

Belvárosi Főplébánia

Felelős kiadó:
Dr. Osztie Zoltán

Szerkesztő:
Bitter Lajos

Munkatársak:

Ambrózy Andrea
Aranyossy Mihály
Dr. Breznay István
Csorba Gábor
Schall Tamás
Svábi-Kovács Viktor
Zöldyné Szita Erzsébet

Korrektúra:
Faga-Nagy Mária

Szerkesztőség:

Budapest 1056 Március 15. tér 2.
bitter.belvarosiplebania@gmail.com

Megjelenik:
12 oldalon